

boturisme, for dér er det jo afskrivningen, der er problemet, og jeg forstod også af redegørelsen, at det kommer man tilbage til. Men jeg vil altså spørge, om fru Solvang er enig i, at det bør være sådan, at man kan få lov til at indrette boliger i nogle af de nedlagte landbrugsejendomme, når det er i allerede eksisterende bygninger.

(Kort bemærkning).

Ulla Solvang (RV):

Hvad angår gårdbutikker, går jeg ud fra, at man i en gårdbutik først og fremmest skal sælge det, man producerer på sin gård.

Og hvad angår landboturismen, står der bl.a. i redegørelsen, at man vil prøve at se på afskrivningen i forhold til turismen.

Men hvad angår det sidste spørgsmål, om man decideret kan bygge til turisme, må jeg indrømme, at jeg ikke er helt inde i lovgivningen, så det kan jeg ikke helt svare på. Men jeg ved i hvert fald, at der er EU-midler til at bygge til turisme, så derfor undrer det mig, hvis det skulle være noget problem.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er desværre nødt til at sige, at mit spørgsmål sådan set ikke havde forbindelse med landboturismen, men alene var et spørgsmål om, hvorvidt det ikke vil være rimeligt at kunne indrette boliger i nedlagte landbrugsejendomme, for man må jo gerne indrette kontorer i dem. Men da der er flere eksempler på, at man ikke har kunnet leje disse bygninger ud som kontorer, vil man altså gerne have lov til at indrette boliger i dem i stedet.

Det var sådan set bare det, jeg sagde, og det behøver altså ikke at have noget med turisme at gøre; jeg ville bare vide, om fru Ulla Solvang er enig i, at man skal have lov til at indrette boliger i nedlagte landbrugsejendomme – ikke bygge til, kun i eksisterende bygninger. Det var det, det gik ud på.

Og med hensyn til gårdbutikker forstår jeg nok, at man kan have stalddørssalg, og hvad ved jeg, men det, jeg tænkte på i forbindelse med gårdbutikker, var, om man for at udnytte de bygninger, som ellers står og forfalder, også kan få lov til at have egentlig detailhandel, altså rigtige butikker, i dem.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg fik ikke noget svar fra den radikale ordfører på, om den radikale ordfører egentlig mener, at det nok især er de 900.000 ikkelandbrugere, man skal give mulighed for fortsat at bo på landet. For strømmen er ganske vist vendt, men procentvis er der jo ikke den samme tilvækst på landet som i byerne, og det er jo ikke tilfredsstilende, medmindre der er mindst den samme tilvækst, og både den lovgivning, der er i dag, og den, vi får i løbet af de næste 14 dage, vil jo på grund af, at det hele er så restriktivt, gøre det vanskeligere både for dem, der gerne vil blive derude, fortsat at have lyst til det, og for nye mennesker at flytte derud.

Og med hensyn til landbruget kan jeg forstå på andre radikale, at vi nærmest skal til at have et mejeri, en telefoncentral, en lille købmand og en brugsforening i hvert eneste sogn igen. Men tror De Radikale virkelig på, at vi kan komme tilbage til 1950'erne eller 1940'erne igen? Skal vi ikke leve i den tid, vi lever i nu?

(Kort bemærkning).

Ulla Solvang (RV):

Jeg mener, at de 800.000, der bor på landet, allerede i dag har gode forhold, men jeg mener også, at de har brug for at få endnu bedre forhold, og det mener jeg at betænkningen i høj grad lægger op til at give borgerne på landet. Og hvad angår bebyggelse i forbindelse med turisme, står der faktisk i betænkningen, at det vil man også kigge på. Så jeg har ikke flere kommentarer.

Aage Brusgaard (FP):

Det, vi taler om her, er jo sådanne mennesker som mig, der bor helt ude på landet, og jeg kan derfor starte med at sige, at vi egentlig har det godt. Og hvis bare vi kan blive fri for bureaukraterne herinde, skal vi såmænd nok klare det – ingen bekymringer om dét.

Og så vil jeg takke ministeren for det grønne hæfte, vi har fået, og som kaldes en redegørelse, men som jeg snarere vil kalde en statusrapport, for det, der står i hæftet, drejer sig jo mest om, hvordan status quo er – og så er der selvfølgelig en masse gode hensigter, men der er meget lidt konkret i det, og derfor vil jeg direkte spørge ministeren, om ministeren i sin svartale til slut kan nævne bare tre eksempler på, hvordan den redegørelse gør det lettere at bo på landet. For der står jo i redegørelsen, at vi skal have mere